

visningsminister har en meget uheldig Haand. Det har han ogsaa vist med Hensyn til Spørgsmaalet om Nationalmuseet, med Hensyn til hvilket det var saaledes, at de Spørgsmaal, som fra det Partis Side, hvis Ordfører jeg har været, blev stillet til Ministeriet, afviste man pure at undersøge. Jeg vil kun sige til den højtærede Minister, at det skal ikke lette Gennemførelsen af det Lovforslag, som Ministeren har forelagt. Vi har udtrykkelig sagt, at inden vi behandler dette, maa vi have Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeriet kan ved Mageskifte skaffe en Grund, paa hvilken der kan opføres en ny Bygning, og paa det svarer Ministeriet ganske simpelt, at det ønsker ikke at undersøge dette Spørgsmaal.

Jeg ved ikke, om man kan behandle en Gruppe saaledes fra Ministeriets Side. Det er i alt Fald en Maade at behandle os paa, som ikke skal stemme os gunstigere overfor den Plan, som jeg mener overhovedet i sig selv er dødsdømt. For øvrigt er Sagen den, at derved har man igen spildt Tid. Jeg lægger altsaa Ansvaret paa Undervisningsministeren for, at denne Tid, hvori der kunde være gjort disse forberedende Øvelser og Undersøgelser, er spildt af Ministeriet paa Grund af den, ja, Stædighed, kan man kalde det, som Ministeriet har udvist.

Med Hensyn til Kirkeministeriet har jeg allerede omtalt Spørgsmaalet Altertavlerne. Jeg vil videre gøre opmærksom paa, eller jeg vil bede Ministeren om noget, som jeg i forrige Rigsdagssamling henstillede til Ministeren, nemlig at han, naar han forelægger Loven om Adgang til Præsteembeder, vil overveje Spørgsmaalet om Missionærernes Adgang og foretage en Lettelse i den Retning, særlig af Hensyn til denne enkelte Mand, som er, kan man sige, saa haardt tilsidesat, Præsten Thorø-Larsen. Det forekommer mig i det hele taget, at der er god Grund for Ministeren til at lægge Vægt paa, at vore egne Missionærer, som er uddannet herhjemme og har været ude paa Missionsmarken, faar en gunstigere Stilling.

Vigtigere er Spørgsmaalet om Ryslinge. Det er saaledes, at Ryslinge Valgmenighed befinder sig i Øjeblikket paa ikke lovlig Grund. Den er til Huse i en Frimenigheds Kirke, som er udenfor den danske Folkekirke. Efter Valgmenighedsloven kan en Valgmenighed kun være til Huse i en af Folkekirkens Sognekirker eller i sin egen Kirke. Der maa altsaa der træf-

fes Bestemmelse. Dette vil formodentlig medføre, at Spørgsmaalet om Adgang for Frimenigheder til at bruge Folkekirkens Kirker igen kommer frem; men jeg tror ikke, det lader sig ordne paa anden Maade. Det ærede Medlem Hr. Povlsen har bebudet, at han vil bringe den Sag frem, saa jeg anser det for ugørligt at undlade at tale om den.

Jeg mener, at dette er atter et Vidnesbyrd om det, som jeg gentagne Gange har bebrejdet Partiet Venstre og den nuværende Regering, at de ikke interesserer sig for det vigtige Spørgsmaal om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg. Vi maa have dette Spørgsmaal undersøgt dér.

Nu kommer Spørgsmaalet om Kirkernes Brug frem igen. I Gaar var der en socialdemokratisk Taler, der talte om, hvorvidt Kathrine-Kirken i Ribe ikke hellere burde nedlægges som Kirke og anvendes til Foreningshus, eller hvad det var. Det er i det hele taget Tanker, som kommer frem fra forskellig Side. Jeg mener, at der er i Virkeligheden god Grund til nu endelig at faa nedsat dette Udvalg og faa drøftet alle de Spørgsmaal, som er Staten og Kirken imellem, saa vi kan faa at vide, hvor vi kirkeligt er henne.

Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad der fremgik meget klart, da jeg i Sommer var til en Kirkekongres i Lausanne, at vi er jo, som jeg vist har sagt tidligere, sammen med Norge de eneste Lande i Europa, der befinder sig paa et saa antediluviansk Standpunkt, at man lader Regering og Rigsdag lovgive med Hensyn til Kirkens indre Anliggender, i det hele taget om kirkelige Spørgsmaal. Jeg mener, at al den Tale om kirkelig Frihed, som føres, blandt andet af det radikale Parti og visse andre Sider af Venstre, at man skal lade det folkekirkelige gaa som hidtil, for herinde vil man altid behandle Kirken saa yndigt og godt, er Udtryk for et Standpunkt, som Forholdene ude i Verden har vist er ganske forladt dér.

Jeg maa bede den højtærede Kirkeminister om, naar vi fra vort Parti igen fremsætter Lovforslag om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg, at tage denne Sag under velvillig Overvejelse, støtte den og navnlig paavirke sit Parti, som i den Henseende synes noget flegmatisk, til at se velvilligere paa denne absolut nødvendige Foranstaltning, saa at den bliver gennemført.

Et Par smaa Spørgsmaal har jeg tilbage. Det ene drejer sig om Præsternes